

INSTRUKCJA SPORZĄDZANIA OPISU ROZWIĄZANIA ZGŁASZANEGO JAKO WYNIK BĘDĄCY PROJEKTEM WYNALAZCZYM

A. PODSTAWOWE WYMOGI DOTYCZĄCE OPISU

1. Opis zgłoszenia musi przedstawić przedmiot rozwiązania na tle stanu techniki w dziedzinie, której rozwiązanie dotyczy, w sposób na tyle jasny i wyczerpujący, aby możliwe było jednoznaczne określenie na czym polega istota rozwiązania warunkująca osiągnięcie zamierzonego rezultatu (tak aby przeciętny znawca tej dziedziny techniki mógł rozwiązanie urzeczywistnić w oparciu tylko o własną wiedzę i informacje zawarte w opisie).
2. Opis zgłoszenia musi być zredagowany jasno, przy zastosowaniu powszechnie uznawanych terminów z danej dziedziny techniki. Dopuszczalne jest również stosowanie mało znanych terminów technicznych pod warunkiem, że ich znaczenie jest właściwie objaśnione (zdefiniowane) w opisie, a nie ma dla nich ogólnie uznanych odpowiedników w języku technicznym.
3. Opis musi jasno wskazywać, jaki konkretnie problem techniczny rozwiązuje zgłaszany wynik, tj. jaki jest cel tego rozwiązania oraz jak ma być ono wykorzystywane (stosowane) w działalności przemysłowej.
4. Opis musi być redagowany prostym językiem, bez zdań wielokrotnie złożonych i zdań niejednoznacznych, trudnych do interpretacji. Należy używać formy czynnej w pierwszej osobie liczby pojedynczej i w miarę możliwości unikać formy biernej.
5. Poszczególne elementy merytoryczne przedstawione muszą być w opisie i usystematyzowane przez twórcę w następującej kolejności:
 - 1) Tytuł rozwiązania,
 - 2) Przedmiot zgłaszanego rozwiązania i dziedzina techniki,
 - 3) Opis właściwy rozwiązania zawierający:
 - a) Stan techniki;
 - b) Cel, zamierzony skutek techniczny i istota zgłaszanego rozwiązania;
 - c) Objaśnienie rysunków;
 - d) Przykład (przykłady) praktycznej realizacji;
 - e) Korzystne skutki uzyskiwane z rozwiązania;
 - f) Informacje dodatkowe, dotyczące możliwości zastosowania oraz możliwych do osiągnięcia rodzajów korzyści;
 - 4) Rysunki, (wykresy, wzory strukturalne).
6. Jeżeli zgłoszenie obejmuje więcej niż jedną kategorię rozwiązań takich jak np. wytwór, sposób, zastosowanie substancji, należy strukturę opisu określona w ust. 5 zastosować dla każdej ze zgłaszanych kategorii.

B. WYMOGI SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW MERYTORYCZNYCH OPISU

I. TYTUŁ, PRZEDMIOT ZGŁASZANEGO ROZWIĄZANIA I DZIEDZINA TECHNIKI

1. Opis zgłaszanego rozwiązania powinien rozpoczynać się tytułem, a następnie zawierać, stanowiące rozwinięcie tytułu, dokładniejsze wskazanie przedmiotu zgłaszanego rozwiązania i dziedzinę techniki, której opisywane rozwiązanie dotyczy.
2. Jeżeli zgłoszenie dotyczy tylko jednego rozwiązania, to tytuł powinien być formułowany w liczbie pojedynczej.
3. Jeśli zgłoszenie zawiera więcej niż jedno rozwiązanie (np. sposób i urządzenia) to tytuł musi to odzwierciedlać.
4. Tytuł nie może zawierać nazw fantazyjnych lub handlowych, ani zalet rozwiązania czy oceny jakości rozwiązania.
5. Tytuł nie może ujawniać co jest istotą zgłoszonego rozwiązania. Jest to zasada odmienna niż przy formułowaniu tytułów artykułów naukowych.
6. Tytuł musi jednoznacznie ujawniać kategorię zgłaszanego rozwiązania, tzn. musi wskazywać, że przedmiotem rozwiązania jest:
 - 1) wytwór (np. konstrukcja, element, zestaw elementów, urządzenie, układ, produkt, substancja, kompozycja, nowy związek chemiczny),
 - 2) sposób (np. wytwarzania, postępowanie, wykorzystania, użycia, pracy),
 - 3) zastosowanie substancji (tj. wytworu nieukształtowanego) w nowym celu.Innych kategorii rozwiązań obowiązujące przepisy nie dopuszczają do ochrony patentowej.
7. Niedopuszczalny jest tytuł :
 - 1) z którego treści nie wynika jakiej kategorii dotyczy przedmiot zgłoszenia, np.: „Zmniejszanie zużycia paliwa”, itp. (niejednoznaczność i brak odniesienia do cech technicznych rozwiązania),
 - 2) zawierający w swojej treści nazwy fantazyjne, handlowe lub nazwy własne,
 - 3) zawierający w swojej treści sformułowania dotyczące zalet rozwiązania.
8. Przykłady typowych błędnych tytułów:
 - użycie fantazyjnej nazwy, np. „Przyrząd do ostrzenia wiertel typu Rapid”,
 - brak wskazania kategorii zgłaszanego rozwiązania, np. nie: „Niszczanie chwastów”, lecz poprawnie: „Środek chwastobójczy” lub „Sposób niszczenia chwastów” albo „Urządzenie do niszczenia chwastów”.
9. Określenie stanowiące tytuł zgłoszenia, powinno wskazywać przedmiot wynalazku w sposób jednoznaczny (zasada zwięzłości) oraz dziedzinę jego stosowania w odniesieniu do przywołanych w zgłoszeniu cech technicznych rozwiązania.
10. Wskazanie przedmiotu rozwiązania polega na uściśleniu tytułu przez cechy wskazujące przeznaczenie, zasadę działania lub konstrukcję i w razie potrzeby także dziedzinę techniki której rozwiązanie dotyczy, jeżeli nie wynika to jednoznacznie z cech wskazujących przeznaczenie, zasadę działania lub konstrukcję, którymi uściślono tytuł.
11. Wskazanie przedmiotu zgłoszenia należy rozpoczynać zwrotem: „Przedmiotem rozwiązania jest ...” albo „Rozwiązanie dotyczy” + powtórzenie tytułu + dane o przeznaczeniu, ogólnie albo szczegółowe, w zależności od potrzeby.

Przykład: Jeżeli rozwiązanie dotyczy konstrukcji kotła do topienia cyny (i ewentualnie ołowiu), to można przyjąć tytuł: Kocioł do topienia metali, albo ogólnie Kocioł. Można też wskazać, opisując przedmiot rozwiązania szczególnie korzystne zastosowanie takiego kotła, np. „Przedmiotem zgłoszenia jest kocioł do topienia metali” lub „Przedmiotem zgłoszenia jest kocioł do topienia metali, zwłaszcza cyny”. W obu tych przypadkach

- dziedzina techniki jest ujawniona poprzez wskazanie przedmiotu rozwiązania – będą nią kotły do wytopiania metali.
12. Jeżeli w zgłoszeniu występuje więcej niż jedna kategoria rozwiązania (np. sposób pomiaru prądu przemiennego i układ do realizacji tego sposobu, substancja biobójcza i jej zastosowanie, etc.) to należy zawrzeć w tytule wszystkie kategorie, które występują w zgłaszanym rozwiązaniu.
 13. W przypadku kilku kategorii występujących w zgłaszanym rozwiązaniu nie należy skracać tytułu dla różnych kategorii np. nie pisać: „Stół do brydża i sposób jego wytwarzania”, tylko „Stół do brydża i sposób wytwarzania stołu do brydża”.
 14. Jeżeli przedmiotem rozwiązania jest sposób postępowania (wytwarzania), to tytuł wynalazku powinien być określony za pomocą celu postępowania lub otrzymywanego rezultatu. Przykładami takich określeń są np.: „Sposób oczyszczania powierzchni półprzewodnika”, „Sposób pomiaru napięcia”, „Sposób oznaczania zawartości dwutlenku węgla w gazach”, itp.
 15. Określenie dziedziny techniki rozwiązania polega na wskazaniu technicznego obszaru (branży) w którym znajdzie on zastosowanie. Dlatego należy w opisie podać dziedzinę techniki, dla której wynalazek jest przeznaczony, jak również bliższe dane o jego stosowaniu (rozwinąć tytuł, oraz dokładniejsze wskazanie przedmiotu zgłaszanego rozwiązania).
 16. Korzystne jest możliwie najdokładniejsze określenie dziedziny techniki, której wynalazek dotyczy oraz scharakteryzowanie problemów, które w zakresie obszaru wynalazku występują.

II. OPIS WŁASCIWY

Stan techniki

1. Stan techniki są to informacje o rozwiązaniach wcześniejszych do rozwiązania opisywanego, ale najbliższych opisywanemu rozwiązaniu.
2. Opis stanu techniki twórca sporządza w oparciu o literaturę techniczną, czasopisma techniczne, książki, artykuły fachowe, opisy patentowe polskie i zagraniczne dotyczące tematyki związanej z opisywanym rozwiązaniem.
3. Ze stanu techniki wybrać należy i opisać co najmniej jedno rozwiązanie najbardziej zbliżone do rozwiązania opisywanego w zgłoszeniu, z przywołaniem danych bibliograficznych tych wybranych rozwiązań. Wymagane jest omówienie istoty technicznej wskazanych przez twórcę rozwiązań ze stanu techniki (z ewentualnym podaniem wad i niedogodności, przydatnych dla zrozumienia co jest celem przedmiotu zgłoszenia).
4. Niedopuszczalne jest podawanie w opisie zgłaszanego rozwiązania informacji ze stanu techniki, wyłącznie przez podanie w opisie zgłoszenia bibliograficznej listy referencyjnej.
5. Jeżeli przywołuje się daną pozycję literaturową (publikację) jako element ze stanu techniki to bezwzględnie należy omówić (streścić) w opisie ten fragment przywołanej publikacji, który odnosi się najpełniej do aspektów technicznych zgłaszanego rozwiązania, a nie ograniczać się tylko do podania danych bibliograficznych publikacji i tych jej stron, na których jest informacja najbliższa zgłaszanemu rozwiązaniu.
6. W przypadku literatury fachowej, wskazanej przez twórcę jako stan techniki zaleca się załączać na końcu opisu zgłoszenia odpowiednie kopie artykułów czy fragmentów monografii omówionych w tekście opisu.
7. W opisie stanu techniki należy podać informacje dotyczące znanych zgłaszającemu rozwiązań zbliżonych do przedmiotu rozwiązania, należących do stanu techniki, które mogą być przydatne dla zrozumienia rozwiązania.

8. Zawsze należy dokumentować powołany stan techniki przez wskazanie dokumentów patentowych, a w przypadku literatury niepatentowej przez podanie autora, tytułu, wydawcy, miejsca i roku publikacji oraz numerów stron.
9. Opis rozwiązania należącego do stanu techniki powinien przedstawiać cechy techniczne tego rozwiązania, w sposób który umożliwi przez porównanie z cechami określającymi przedmiot zgłoszenia zawartymi w opisie, na ocenę, co stanowi o istocie rozwiązania.
10. Opisując znane rozwiązanie, należy przedstawić zarówno te jego cechy, które w wynalazku pozostają bez zmiany, jak i te, które wynalazek zmienia, usuwa lub zastępuje innymi.
11. W opisie stanu techniki niedopuszczalna jest negatywna ocena znanych rozwiązań technicznych opisanych w cytowanej literaturze. Możliwa i celowa jest natomiast rzeczowa analiza porównawcza znanych rozwiązań.
12. Należy przeprowadzić krytyczną analizę wybranego stosowanego i znanego rozwiązania opisanego zgodnie z punktem powyżej (wady, niedogodności, stopień skomplikowania, trudności w stosowaniu itd. itp.).
13. Dopuszczalne jest zobrazowanie stanu techniki dodatkowymi elementami pomocniczymi (rysunkami, wykresami, fotografiami na osobnych arkuszach, z zaznaczeniem, że dotyczą one stanu techniki z podaniem źródła, z którego pochodzą te pomocne elementy rysunkowe) przy czym elementy te oznaczone wyraźnie adnotacjami "Stan techniki" mogą być zamieszczone w zgłoszeniu po rysunkach, obrazujących zgłaszane rozwiązanie oraz ilustrujących przykład realizacji przedmiotu zgłoszenia.

Cel, zamierzony skutek techniczny i istota zgłaszanego rozwiązania

1. Ten fragment opisu musi dotyczyć charakterystycznych, nowych w świetle stanu techniki i zaskakujących znawców tej dziedziny elementów technicznych – składających się na całość zgłoszonego rozwiązania i użytych w rozwiązaniu celowo, tj. dla osiągnięcia zamierzonego przez Twórcę skutku technicznego.
2. Należy określić jednoznacznie cel rozwiązania tzn. wskazać jaki rezultat techniczny zamierza osiągnąć Twórca w wyniku realizacji rozwiązania, ale zawsze w kontekście (w odniesieniu) tego co już oferują rozwiązania ze stanu techniki.
3. Istotę projektu wynalazczego stanowią charakterystyczne, nowe i zaskakujące w tej dziedzinie elementy techniczne, składające się na całość zgłoszonego rozwiązania – użyte celowo w rozwiązaniu dla osiągnięcia zamierzonego skutku technicznego. Nie wolno opisywać rozwiązania poprzez wskazywanie, że nie posiada ono pewnych elementów, które dotychczas były w rozwiązaniach podobnych ze stanu techniki.
4. Istotę należy wskazać poprzez opisanie środków technicznych, które zastosowane w rozwiązaniu pozwalają w praktyce rozwiązać konkretne zagadnienie techniczne (tj. pozwalają uzyskać konkretne skutki – korzyści).
5. Niedopuszczalne jest wskazywanie istoty poprzez opisanie korzyści (skutków) jakie daje rozwiązanie czy poprzez zakres zastosowania rozwiązania.
6. W przypadku rozwiązania, które dotyczy konstrukcji (urządzenia, aparatury, przyrządu badawczego, elementów złącznych, itp.) trzeba określić w szczegółach cechy konstrukcyjne i postaciowe konstrukcji (ukształtowanie, wzajemne powiązania, konfigurację przestrzenną). W razie występowania elementów ruchomych opisać współdziałanie poszczególnych części konstrukcji.
7. W przypadku rozwiązania dotyczącego technologii (sposobu postępowania, wytwarzania, etc.) podaje się czynności, operacje, procesy, ich kolejność i warunki

- w których się odbywają (np. ciśnienie, temperaturę) a także stosowane surowce (substraty) oraz stosowane narzędzia, urządzenia itp.
8. W przypadku rozwiązania dotyczącego formulacji, kompozycji, receptury), podaje się wszystkie składniki użyte w rozwiązaniu oraz ich wzajemne udziały w kompozycji (zwykle są to występujące w pewnych przedziałach wartości: udziały masowe, objętościowe, procentowe, molowe, itp. składników formulacji).
 9. W opisie istoty rozwiązania należy określić elementy nowe i nieoczywiste w rozwiązaniu, które stanowią będą o zakresie ochrony rozwiązania będącego przedmiotem zgłoszenia.
 10. Opis elementów nowych i nieoczywistych powinien jednoznacznie określać przedmiot żądanej ochrony przez podanie jego cech technicznych w formie jasnej i zwięzłej.
 11. Istotę należy wskazywać poprzez opisanie środków technicznych, które zastosowane w rozwiązaniu pozwalają w praktyce rozwiązać konkretne, postawione przez Twórcę zagadnienie techniczne (tj. pozwalają uzyskać konkretne, założone przez Twórcę pozytywne skutki, korzyści).
 12. Należy opisywać występujące w rozwiązaniu środki techniczne, stanowiące przyczynę powstawania korzyści (bo zawsze przyczyną powstania korzyści z danego rozwiązania są użyte w nim środki techniczne, natomiast korzyści z rozwiązania zawsze są tylko skutkiem użycia w rozwiązaniu pewnych, określonych środków technicznych).
 13. Nie wolno posługiwać się przy opisie istoty nazwami handlowymi używanych składników lub elementów, lecz poprawnymi nazwami technicznymi (np. chemicznymi) lub przynajmniej nazwami zwyczajowo używanymi w przemyśle.
Przykład: Jeżeli jeden ze składników opracowanego projektu wynalazczego ma postać gotowej kompozycji, którą można gdzieś nabyć na rynku, to należy zidentyfikować w opisie zgłoszenia skład tej użytej cudzej kompozycji (tj. komponenty oraz ich udziały w tej cudzej gotowej kompozycji). Użycie nazw handlowych składników dopuszczalne jest tylko w przykładach, pod warunkiem ujawnienia ich technicznej istoty (np. składu, funkcji, budowy).
 14. Sposoby polegające wyłącznie na zmieszaniu składników nie mają zdolności patentowej, co wynika z obowiązującej od szeregu lat doktryny prawa własności przemysłowej (prawa patentowego) popartej praktyką Urzędu Patentowego.

Objaśnienie załączonych rysunków (schematów, wykresów, wzorów strukturalnych)

1. W większości przypadków dla poprawnego zrozumienia zgłaszanego rozwiązania potrzebne są rysunki lub inne materiały ilustracyjne.
2. Należy w opisie zgłoszenia zwięźle objaśnić ile jest rysunków załączonych do opisu, co przedstawiają rysunki oraz co przedstawiają na tych rysunkach poszczególne widoki, rzuty, przekroje, elementy, wzory strukturalne, itp. (zwane wg obowiązujących przepisów w figurami rysunku).

Przykład lub przykłady praktycznej realizacji rozwiązania

1. Przykłady powinny być tak zredagowane aby umożliwić przeciętnemu fachowcowi danej branży odtworzenie rozwiązania tylko w oparciu o opis, bez konieczności prowadzenia przez niego własnej pracy twórczej (zasada pełnego ujawnienia rozwiązania).
2. Wymóg praktycznej realizacji rozwiązania, tj. realizacji na skalę przynajmniej laboratoryjną czy w zakresie prototypu, jest bezwzględnym warunkiem ustawowych możliwości uzyskania patentu na rozwiązanie.
3. Jeżeli przedmiotem projektu wynalazczego jest wytwór określony przez cechy konstrukcyjne i postaciowe (czyli tzw. wytwór ukształtowany jak np. urządzenie,

- narzędzie, element konstrukcyjny, stanowisko badawcze, układ, etc.) – to przykład wykonania tego wytworu należy obligatoryjnie opisać w oparciu o załączony rysunek, który w takim przypadku stanowi niezbędny element zgłoszenia projektu wynalazczego.
4. W przykładzie wykonania oprócz szczegółowego opisu rozwiązania należy też podać funkcjonowanie (działanie) wytworu lub metodę posługiwania się nim.
 5. Przy wymienianiu poszczególnych części składowych rozwiązania przedstawionego na rysunkach, należy podawać ich oznaczenia odsyłające (numery) – na zasadach takich jak w typowym rysunku technicznym.
 6. W przypadku takich kategorii rozwiązań, jak wytwór ukształtowany (np. urządzenie, konstrukcja) - wystarcza zasadniczo jeden przykład wykonania.
 7. W opisach rozwiązań dotyczących technologii (sposobów postępowania, wytwarzania, otrzymywania, etc.) oraz dotyczących formulacji, receptur, kompozycji wytworów nieukształtowanych (np. kleju, smaru, masy uszczelniającej, etc.) – należy podawać o najmniej dwa przykłady, odnoszące się do skrajnych parametrów sposobu czy skrajnych udziałów komponentów formulacji (tj. udziałów najniższych i najwyższych z możliwych).
 8. Wymaga się aby w przypadkach wym. w ust. 7, podawać kolejne przykłady dla przeciętnych wartości. Ponadto zalecane jest dla tych kategorii rozwiązań podawanie większej ilości przykładów, dotyczących nie tylko różnych parametrów czy różnych udziałów składników, ale też użycia składników z alternatywnych grup (np. alternatywnych związków chemicznych), czy użycia innych (alternatywnych) urządzeń lub operacji technologicznych prowadzących do zrealizowania istoty opisywanego rozwiązania.
 9. W opisie przykładu zastosowania rozwiązania należy dokładnie i szczegółowo opisać budowę i działanie wynalazku wykazując przemysłową stosowalność rozwiązania, (przeciętny fachowiec musi w oparciu o opis przykładu zrozumieć jak można je zrealizować w praktyce, np. na skalę laboratoryjną czy jako prototyp).
 10. Należy podać przynajmniej jeden przykład realizacji rozwiązania, nadający się do przemysłowego zastosowania zgodnie z jego przeznaczeniem. W przykładzie należy omówić sposób działania lub konstrukcję wynalazku, stanowiących jego istotę, posługując się elementami i szczegółami zawartymi na dołączonych rysunkach.
 11. Opisując przykład nie można posługiwać się wyłącznie nazwami handlowymi użytych produktów lub urządzeń, lecz można używać tych nazw o ile w przykładzie zdefiniowano (objaśniono) techniczny charakter środków (np. chemicznych) użytych w produkcie handlowym zastosowanym w przykładzie, albo wskazanie przyjemniej nazw zwyczajowo używanych w przemyśle odnoszących się do tego produktu handlowego.
 12. W toku postępowania patentowego nie wolno już uzupełniać ilości przykładów, ani zmieniać ich treści, dlatego zwłaszcza w przypadku rozwiązań technologicznych lub recepturowych zaleca się podawanie w zgłoszeniu przez twórców więcej niż 3 przykładów.
 13. Istotne elementy i szczegóły z przykładu rozwiązania, pokazane na rysunkach muszą być oznaczone odnośnikami i przywołane w opisie przykładu.

Korzystne skutki rozwiązania (tj. zalety rozwiązania, będące skutkiem użycia w rozwiązaniu określonych i celowo dobranych środków technicznych)

1. Przedstawić należy po opisie przykładu korzystne skutki (zalety) zastosowania opisywanego rozwiązania wynalazczego, w odniesieniu do dotychczasowego stanu techniki (podać jakimi korzyściami nasze rozwiązanie przewyższa stan techniki).

2. Należy w miarę możliwości odnieść się korzyści ze stosowania rozwiązania w skali przemysłowej.
3. Nie należy zamieszczać obliczeń finansowych jak duży będzie efekt z zastosowania, a jedynie jakie rodzaje efektów mogą być osiągnięte dzięki zgłoszonemu rozwiązaniu.
4. Jeżeli nie wynika to z wcześniejszych części opisu, należy określić, w jaki sposób rozwiązanie może być stosowane, w jakiej dziedzinie przemysłu, do jakich celów.
5. W przypadku zgłoszenia które dotyczy wytworu (ukształtowanego – np. narzędzie, instalacja bądź nieukształtowanego – np. smar), należy dodatkowo wskazać jak może korzystnie zostać wyprodukowany ten wyrób (tj. czy da się go wyprodukować, a jeśli tak – to przy użyciu jakich przykładowych urządzeń, operacji, procesów technologicznych, surowców).
6. W przypadku gdy projekt wynalazczy dotyczy sposobu (technologii), należy wskazać jak ten sposób może być korzystnie wykorzystywany w praktyce przemysłowej w rozumieniu (sensie) technicznym (tj. przy pomocy czego i jak są realizowane operacje, czynności procesy składające się na sposób). Rezultat powinien być jednoznacznie określony i opisany w oparciu o wyniki analiz i pomiarów.
7. Przedstawiając w sposób obiektywny możliwe do osiągnięcia korzystne skutki techniczne rozwiązania w odniesieniu do stanu techniki, niedopuszczalne jest dyskredytowanie wytworów lub sposobów należących do stanu techniki. Należy tylko podać jakimi korzyściami nasze rozwiązanie przewyższa stan techniki a nie krytykować wcześniejsze rozwiązania. Nie powinno się również podawać oceny krytycznej estetyki wcześniejszego rozwiązania.

Dane dodatkowe dotyczące stosowania

Wskazać należy jak może być stosowany projekt wynalazczy w innej dziedzinie przemysłu lub do jakich innych celów wykraczających to poza informacje podane na początku opisu.

III. RYSUNKI

1. Rysunki, wykresy, wzory strukturalne, itp. materiały przydatne dla zrozumienia rozwiązania i skutków jego zastosowania muszą być załączone do opisu zgłoszenia.
2. Rysunek ma zawierać tylko to co jest konieczne do zrozumienia istoty opisanego rozwiązania i jego działania. Przy rysowaniu stosuje się ogólne zasady rzutowania i rysunku technicznego.
3. Rysunki sporządza się zasadniczo w ujęciu schematycznym, na formacie A4 bez ramek i tabel.
4. Rysunki mają być wykonane czarnymi i wyraźnymi liniami. Grubość linii musi być taka, aby po pomniejszeniu rysunku do 33% linie były nadal czytelne i nieprzerwane. Podobne wymogi dotyczą wykresów i wzorów strukturalnych.
5. Należy podać odnośniki (numery) elementów na rysunkach bez nawiasów, zgodnie z tekstem opisu przykładu. Zaleca się podawać je w takiej kolejności, w jakiej występują one w tekście przykładu.
6. Wszelkie kolorowania i cieniowania (np. występujące typowo w komputerowych renderach brył 3D) są niedopuszczalne.
7. Rysunki przedstawiające trójwymiarowość obiektu muszą być wykonane linią czarną (krawędziową, bez cieniowania), jako aksonometryczny lub izometryczny widok, albo jako perspektywa.
8. Dla zgłaszanych rozwiązań, które dotyczą sposobów czy substancji chemicznych, stopów czy spieków, itp. niekiedy celowym jest, dla lepszego zrozumienia istoty, zamieszczenie

w zgłoszeniu schematu układu lub instalacji produkcyjnej, na którym realizuje się sposób, schematu stosowanej aparatury chemicznej, wykresu wydajności procesu, a w razie potrzeby również załączenie fotografii czarno - białych przedstawiających wewnętrzną strukturę.

9. Chemiczne wzory strukturalne uważane są za rysunki i zasadniczo nie powinny znajdować się w tekście opisu lecz na oddzielnym arkuszu.
10. Po przedstawieniu rysunków objaśniających zgłaszane rozwiązanie (jedna lub kilka figur na odrębnych arkuszach z odnośnikami użytymi w opisie przykładu realizacji), można dołączyć rysunki obrazujące wykresy, przebiegi, diagramy obrazujące działanie rozwiązania, można również przedstawić (osobno) rysunki, fotografie i inne elementy graficzne, związane z wyjaśnieniami dotyczącymi stanu techniki, z podaniem źródła wykorzystanych elementów.